

وقتی منطق «ضربه فنی» شد!

سایپنتو درست وقتی که بیشتر از همیشه به حمایت طرفداران استقلال نیاز دارد، خودش را روبه روی آنها قرار داد

استقلال تیم ناموزون

مهم ترین مشکل آبی ها، تقارن نداشتن این تیم در خطوط میانی و حمله است

استقلال در شبی برابر نفت مسجدسلیمان با نتیجه مساوی بدون گل متوقف شد که حتی نمی شد گفت این تیم دست بالا را در اختیار داشت. بله، استقلال موقعیت‌هایی خلق کرد، اما فرصت‌های مهمی هم به تیم رقیب داد که گل شدن هر کدام از آنها می توانست اوقات ریکاردو و سایپنتو را از شرایط فعلی هم تلخ تر کند. این نخستین تساوی آبی پوشان در هفته چهارم لیگ برتر بود. پس از آنکه آنها یک شکست بد را برابر سپاهان تجربه کردند و البته ۲ پیروزی پیاپی را مقابل ملوان و مس کرمان رقم زدند. بین این ۲ بازی، برتری برابر ملوان و مخصوصاً نوع نمایش استقلال در نیمه دوم که به یک کامپک باشکوه انجامید قابل قبول بود، اما پیروزی بر مس کرمان چنگی به دل نمی زد. حالا استقلال در مسجدسلیمان متوقف شده و کمتر هواداری هم می تواند از تعبیر «حیف شد» برای توصیف شرایط بازی استفاده کند، چرا که تیم رقیب نیز فرصت‌های خوبی داشت. مجموعه این نکات می تواند برای استقلال نگران کننده باشد.

در مورد مسائل فنی و تخصصی استقلال حتماً اهل فن بهتر می توانند نظر بدهند، اما چیزی که از همان روی کاغذ خودش را نشان می دهد و از ابتدا هم به نظر می رسد باشکوه آسپیل آبی ها در این فضا خواهد بود، مربوط به عدم تقارن این تیم می شود. استقلال تا جایی که می توانست مهاجم خرید و چنان ترافیکی در این پست به وجود آورد که آخرش کاوه ضایع در فهرست جا نشد، اما در مقابل از جذب هافبک، به خصوص هافبک هجومی و خلاق عاجز ماند. آنها حتی امیرحسین حسینی زاده را هم در این پست از دست دادند؛ پدیده فصل گذشته که شاید خیلی می توانست به آبی ها کمک کند. کار به جایی رسیده است که سایپنتو در بازی با نفت مسجدسلیمان تیمش را با ۲ مهاجم به نام های محمد محبی، یامگا و پیمان بابایی و ۳ هافبک دفاعی به نام های مهدی پور، مهری و روزبه چشمی پشت سر آنها به میدان فرستاد. شاید اگر استقلال به جای اصرار به استخدام این همه مهاجم یا حفظ بیش از حد نیاز مدافعانش دنبال جذب یکی دو هافبک خلاق می رفت، نتایج بهتری می گرفت.

مربیگری چیزی فراتر از انتقال دستورهای تاکتیکی به زمین مسابقه و تعویض کردن بازیکنان در جریان بازی است. یکی از کلیدی ترین مشخصه های یک مربی بزرگ، «وقت شناس» بودن است. عادتش که در ریکاردو سایپنتو دیده نمی شود، او درست وقتی که بیشتر از همیشه به حمایت طرفداران باشگاه نیاز دارد، خودش را روبه روی آنها قرار می دهد. شاید سایپنتو نمی داند اما فرهاد مجیدی، یکی از محبوب ترین چهره های تاریخ باشگاه است. کسی که در قامت بازیکن، گل های مهمی برای این تیم زده، جام قهرمانی را به عنوان کاپیتان بالای سر برده و به عنوان سرمربی، یک قهرمانی فراموش نشدنی را بدون حتی یک شکست برای این تیم به ارمغان آورده است. حمله به شیوه بازی تیم فرهاد در فصل گذشته نه تنها سایپنتو را در نگاه هواداران استقلال بالاتر نمی برد، بلکه خدشه بزرگی برای اعتبار و محبوبیت او در بین استقلالی ها خواهد بود. او می توانست پس از تساوی برابر نفت مسجدسلیمان، به این موضوع اشاره کند که هنوز زمان کافی برای پیاده کردن همه ایده های فنی اش در تیم نداشته، هنوز به شناخت دقیقتری از فوتبال ایران نرسیده و با توجه به تعداد بالای خریدهای تیم، هماهنگ کردن این مجموعه زمان بیشتری می خواهد. سایپنتو اما در یک اقدام انتحاری از معمولاً خاصیت مربیان پرتغالی است، از برتری های فرضی تیمش نسبت به تیم فرهاد مجیدی صحبت کرد. پیام حرف های جنجالی سایپنتو این است که استقلال در فصل گذشته فقط در لاک دفاعی بوده و این فصل فوتبال بازی کردن را از سر گرفته است. اگر واقعاً نمایش های این ۲ هفته، بازی های دلخواه و مدنظر سایپنتو هستند، از همین حالا باید از این

انتقاد بجا، در محل نابجا

سایپنتو بدون تعارف استقلال فرهاد مجیدی را به چالش کشید

تساوی بدون گل برابر نفت مسجدسلیمان طبیعتاً نتیجه دلخواه ریکاردو سایپنتو نبود و از دست رفتن این ۲ امتیاز، مربی پرتغالی را کمی عصبی کرد؛ تا جایی که او به نوعی حمله ملکر در فصل گذشته آبی ها را زیر سؤال برد. اساساً سخت ترین بخش تحویل گرفتن یک تیم قهرمان این است که شما همیشه با مربی قبلی مقایسه خواهید شد. ریکاردو سایپنتو اما در همین هفته چهارم نشان داد حوصله این حرف را ندارد. او با انتقاد از استقلال فرهاد مجیدی گفت: «فصل گذشته تیمی را می دیدید که فقط دفاع می کرد، یک توپ می آمد، همان را گل می کرد و مسابقه را می برد، اما امسال شرایط فرق می کند و ما حملات زیادی انجام می دهیم. ما امروز هم موقعیت های زیادی داشتیم که یامگا، مساجد شهزاده و محبی آنها را خراب کردند. کمی طول می کشد تا بازیکنان با تاکتیک های جدید هماهنگ شوند.»

بله، به طوری کلی ممکن است انتقاد سایپنتو به استقلال پارسال وارد باشد، چنان که خیلی ها تیم مجیدی را به خوش شناسی یا استفاده حداکثری از حداقل موقعیت های گلزنی متهم می کردند. با این حال نکته اینجاست که سایپنتو بد جایی این حرف را زد. از قضا تیم مجیدی فصل گذشته در مسجدسلیمان گل زد و نفت زده بود و یکی از بهترین پیروزی هایش را در ورزشگاهی به دست آورد که تیم سایپنتو در آن متوقف شده است. کاش این حرف را هر جایی می زد، غیر از مسجدسلیمان!

نگنه بازی

نتیجه هم بگیر لطفاً

گل گهر سیرجان از ۴ بازی اول فقط یکی را برده و ۲ تساوی را هم در دفاع پابانی به تساوی کشانده؛ از جمله دیدار اخیر برابر مس کرمان را که امیر قلعه نویی بعد از آن حسابی به خودش حال داد: «خدا را شکر می کنم تیمی ساختم که همه ایران از تماشای فوتبال لذت می برند. گل گهر باید به خودش بیاید.» گل گهر به خودش می یابد، اما با وجود این همه هزینه ای که باشگاه کرده طبیعتاً آنها دنبال نتایج بهتری هستند. پارسال که همه نتایج ضعیف را پای کسر ۷ امتیازات نزنید. بله! گل گهر برابر مس کرمان خوب بازی کرد، اما ۲ هفته پیش در حالی برابر مس رفسنجان به تساوی بدون گل دست یافت که به ادعای خود امیر تیمش لیاقت یک امتیاز را هم نداشت.

منمون آقای مربی!

بسیاری از تیم های کم بضاعت زمانی که برابر پرسپولیس یا استقلال قرار می گیرند، رو به یک دفاع صرف و فشرده می آورند و اینطور به نظر می رسد که راه دیگری برای نتیجه گیری مقابل سرخ ها قابل تصور نیست. با این همه نفت مسجدسلیمان این هفته خلاف این واقعیت را نشان داد. سهشنبه شب تیم رضا مهاجری چیزی از استقلال کم نداشت. نفت مسجدسلیمان تقریباً به اندازه همپان سرشناس خود موقعیت گل داشت (۳ تا در مقابل ۱ تا) و البته بیشتر از آبی ها ضربه داخل چارچوب زد (۳ تا در مقابل ۱ تا). حتی مالکیت توپ هم ۵۰٪ و ۵۰٪ مساوی بود. نفت در این فصل تیمی منسجم نشان داده است. آنها که فصل قبل به سختی در لیگ ماندند، امسال از ۴ بازی ابتدایی صاحب یک برد، یک باخت و ۲ مساوی شده اند.

خسته اش نکنند یعنی چه؟

بعد از جدی شدن مذاکرات شیخ دیاباته با پرسپولیس، اظهار نظر های پیشکسوتان پرسپولیس در مورد این بازیکن آغاز شده که بعضی از آنها واقعاً بازمه است. به عنوان مثال پایان رفت گفته: «باید بدن شیخ دیاباته را در تمرینات خسته کنند.» حتماً پشت این جمله جناب رفت یک استدلال محکم فنی و تجربی قرار دارد که به هر حال ما از آن بی اطلاعیم، اما خوب می شد اگر استاد مختصر توضیحاتی هم به ما موم می داد، بلکه روشن شویم. تا جایی که ما شنیدیم، این می گویند بازیکن باید در تمرینات سخت تلاش کنند تا بدن شان آبدیده شود و در مسابقات با حداکثر آمادگی حاضر شوند. اما گویا پایان رفت اعتقادی به این قبیل داستان ها ندارد. پیشنهاد می شود نفر در تمرینات دیاباته را یاد بزنند تا او با آمادگی کامل به مصاف رقیب برود!

آمار بازی

متریکا

تیم استقلال در هر ۴ مسابقه این فصلش بیشتر از حریفان خطا کرده است.

استقلال هافصل گذشته نیز در این زمینه رکورد دار بودند و بیشتر از سایر تیم ها خطا کردند. در این فصل هم تیم سایپنتو عادت تیم مجیدی را ترک نکرده است. استقلال حتی در بازی با مس کرمان که در ورزشگاه آزادی برگزار شد و حریف در اغلب دقیق بازی مشغول دفاع مقابل میزبان بود، بیشتر از کرمانی ها خطا کرد. در آن مسابقه استقلالی ها ۱۷ خطا و مسی هافصل ۷ خطا انجام دادند. این هفته در مسجدسلیمان هم آمار خطاها ۲۰ تا ۱۴ به سمت استقلال سنگینی می کرد. آبی پوشان به طور میانگین در هر بازی ۱۷ خطا انجام داده اند و بین ۳ تیم پر خطای فصل هستند.

تیم استقلال در حالی مقابل نفت مسجدسلیمان به تساوی بدون گل رسید که در این بازی فقط ۲ ضربه داخل چارچوب داشت. استقلالی ها در این مسابقه ۱۵ شوت زدند و تعداد شوت هایشان بالاتر از تیم میزبان بود. اما در شوت های داخل چارچوب، نهایتاً نتیجه ۲-۳ به سود نفت مسجدسلیمان شد و آبی ها دقت کمتری در ضربات شان داشتند. هر دو شوت داخل چارچوب استقلال را محمد محبی زد و سایر آبی پوشان نتوانستند دروازه حریف را تهدید کنند. محبی ۲ پاس کلیدی هم داد و در این زمینه هم هیچ بازیکن دیگری در تیم استقلال آمار بالاتر از او نداشت. فقط پیمان بابایی که جایگزین شهزاده شده بود، مثل محبی ۲ پاس کلیدی در طول این بازی صادر کرد. بابایی و محبی هر دو در دقیقه ۸۲ تعویض شدند.

نفت مسجدسلیمان در این فصل شش گلزین داشته است. فصل گذشته میانگین شوت های نفت ۸.۲ و میانگین شوت های داخل چارچوب این تیم ۲.۸ در هر بازی بود و مسجدسلیمانی ها در این دو بخش به ترتیب تیم های پانزدهم و چهاردهم را داشتند. اما امسال و در تحولی شگفت انگیز، تیم رضا مهاجری در هر دو بخش صاحب رتبه اول و برترین تیم لیگ است. میانگین شوت های نفت به ۱۶.۳ و میانگین ضربات داخل چارچوب این تیم به ۵.۳ در هر بازی رسیده است. نفت در بازی با مس کرمان ۲۱ شوت و در مقابل پیکان هم ۱۷ شوت زد که رکوردهای چشمگیری برای این تیم هستند.

بیم و امیدهای لوکادیا با تابه!

یک زوج جذاب، اما کمی هم نگران کننده در خط حمله پرسپولیس

بهر روز رسایی! تلاش های باشگاه پرسپولیس برای عقد قرارداد با شیخ دیاباته همچنان ادامه دارد. به نظر می رسد این مهاجم پیشین استقلال، گزینه اصلی پرسپولیس برای آخرین خرید تابستانی است؛ کسی که جذب او در مقایسه با کاوه رضایی، حساسیت و دشواری کمتری دارد و با اقبال بیشتری هم از سوی هواداران همراه می شود. در زمان نوشته شدن این مطلب، هنوز روشن نیست که مذاکرات دو طرف در چه سطحی قرار دارد. با این حال از قول مسئولان پرسپولیس گفته می شود مراحل جذب این بازیکن در جریان است و شاید کمی زمان ببرد. همین که کار حضور مهاجم دوم در جمع سرخ ها این اندازه به درازا کشیده، به خودی خود یک نمره منفی در کارنامه باشگاه به شمار می آید. به هر حال مسابقات لیگ خیلی سریع در حال برگزاری است و همین حالا هر تیم ۴ بازی اش را انجام داده است. طبیعتاً اگر جذب بازیکن در زمان خودش و به شکل منطقی انجام می شد، این نگرانی زودتر به کار تیم می آمد. با این حال حضور دیاباته در پیشانی خط حمله پرسپولیس از زوایای دیگری هم قابل بحث به نظر می رسد.

۲ مهاجم سنگین کنار هم؟

با این همه اما یک نگرانی فنی هم در مورد حضور دیاباته در پرسپولیس وجود دارد؛ اینکه اگر قرار باشد او و لوکادیا به عنوان زوج خط حمله در کنار هم به میدان بروند، ممکن است تحرک تیمی فرمزها پایین بیاید. فوتبال مدرن می طلبد که در آن همه بازیکنان بودند و روی تیم حریف فشار بگذارند. در فوتبال امروز هیچ کس از دودین معاف نیست، حتی لیونل مسی. در نتیجه وقتی حتی یک بازیکن از تیم شما هم شرایط لازم برای دوندگی و پرس کردن رقیب را نداشته باشد، عقب می افتی. این مشکلی است که پرسپولیس با مهدی عابدی هم دارد و مهاجم مازنی سرخ ها با وجود استعدادش در تمام کندی، به تناوب نیمکت نشین می شود. حالا تصور کنید قرار باشد شیخ دیاباته با آن شرایط فیزیکی کنار لوکادیا قرار بگیرد که همه در بازی اول دیدیم از شرایط استاندارد دور است. مهاجم هلندی آشکارا اضافه وزن دارد و حتی اگر سر وزن هم برسد، بعید است از آن دسته بازیکنانی باشد که مدام می دوند و تحرک بالا دارند. البته که همه اینها فقط پیشداوری است، اما دست کم روی کاغذ زوج لوکادیا و دیاباته کند و سنگین به نظر می رسد و اگر قرار باشد هیچ کدام به اندازه کافی دوند، تیم دچار مشکل خواهد شد.

فایده بزرگ شیخ

قاعدتاً کمتر هوادار پرسپولیس را می توانید پیدا کنید که از جذب شیخ دیاباته ناخرسند باشد. او مهاجم خوب و فرصت طلبی است و اگر چه در مقاطعی افت هم داشته (مثل فصل آخر حضورش در استقلال) اما معمولاً آمار گلزنی خوبی از خودش به جامی گذارد. در نتیجه حضور این بازیکن در پرسپولیس که با مشکل گلزنی مواجه است می تواند برای این تیم غنیمت باشد. با توجه به شناخت مان از شیخ، می دانیم که او فوراً روی بی رحم و «ضربه زن» است. یعنی در محوطه جریمه معطل نمی کند و اگر موقعیت به دست بیاید، ولو به قیمت درگیری فیزیکی با مدافعان و دروازه بان حریف از آن سود می برد. این خصلت شیخ دقیقاً می تواند یکی از نقاط ضعف بزرگ

یک میلیون دلاری

باشگاه پرسپولیس روز گذشته رسماً رقم قرارداد با یورگن لوکادیا مهاجم هلندی خود را منتشر کرد. این باشگاه در نامه جدیدش به فرانسوس، قرارداد لوکادیا را نیز به سایر بازیکنان اضافه کرده تا رقم قرارداد بازیکنان خارجی پرسپولیس به حدود ۵۰ میلیارد تومان برسد. در سند قبلی مجموع قرارداد بازیکنان خارجی ۱۹ میلیارد تومان بود و به این ترتیب دریافتی یورگن لوکادیا حدود ۳۰ میلیارد تومان است. این رقم که معادل یک میلیون دلار است، لوکادیا را به یکی از گران ترین بازیکنان این فصل لیگ برتر و سر و گران ترین بازیکن تاریخ پرسپولیس تبدیل می کند. در مجموع رقم قرارداد بازیکنان پرسپولیس در صورت تحقق پادشاه باه حدود ۲۱۰ میلیارد تومان می رسد.

